

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DM-II.053.2.2024
Warszawa, 16 października 2024 r.

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870) informuję, że petycja z dnia 16 lipca 2024 r. w sprawie inicjatywy ustawodawczej/uchwałodawczej dotyczącej zagospodarowania miejscowego oraz mieszkań socjalnych i tymczasowych, została rozpatrzona negatywnie.

UZASADNIENIE

W petycji porusza kwestię dotyczącą proponowanych zmian legislacyjnych, poprzez wprowadzenie definicji legalnej „działki zabudowanej”, sprecyzowanie, do jakich celów może być wykorzystywany lokal usługowy, wskazanie rodzajów lokali użytkowo – usługowych, umożliwienie umarzania przez Skarb Państwa zadłużenia gminy w przypadku, gdy złoży ona wniosek o kredyt z powodu braku środków na inwestycję, wskazanie że w przypadku złożenia kilku wniosków o lokal komunalny, gdy gmina nie ma środków finansowych na inwestycje ani nie ma możliwości zaciągnięcia kredytu, inwestycję będzie realizował Skarb Państwa oraz powinność samorządu gminnego, spółdzielni czy wspólnot mieszkaniowych do realizowania planu możliwości tworzenia nowych lokali.

Odnosząc się do podniesionych przez kwestii, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Wt”, pojęcie „działki zabudowanej” występuje wyłącznie w jednym miejscu i jest to z § 36 ust. 4 rozporządzenia Wt, który stanowi, że właściwy organ w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w porozumieniu z państwowym wojewódzkim Inspektorem sanitarnym, może ustalić dla działek budowlanych położonych przy zabudowanych działkach sąsiednich odległości pokryw i wylotów wentylacji ze zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, dołów ustępów nieskanalizowanych. Z uwagi na to, że jest to tylko jedno zastosowanie, a pojęcie jest powszechnie zrozumiałe, zasadnym wydaje się, iż nie ma konieczności tworzenia jego definicji.

Pojęcie „lokalu usługowego” czy też „użytkowo-usługowego” również nie występuje w przepisach rozporządzenia Wt, wobec czego również nie wymaga definiowania.

W rozporządzeniu Wt zostały natomiast zdefiniowane pojęcia takie jak np.:

- a) lokal użytkowy - należy przez to rozumieć jedno pomieszczenie lub zespół pomieszczeń, wydzielone stałymi przegrodami budowlanymi, niebędące mieszkaniem, pomieszczeniem technicznym albo pomieszczeniem gospodarczym (§ 3 pkt 14 rozporządzenia Wt);
- b) budynek użyteczności publicznej - należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny (§ 3 pkt 6 rozporządzenia Wt);
- c) budynek zamieszkania zbiorowego - należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, w szczególności hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, dom studencki, budynek koszarowy, budynek zakwaterowania na terenie zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, a także budynek do stałego pobytu ludzi, w szczególności dom dziecka, dom rencistów i dom zakonny (§ 3 pkt 5 rozporządzenia Wt).

- wobec których w rozporządzeniu są określone odpowiednie wymagania.

Zaznaczyć dodatkowo należy, że przepisy rozporządzenia Wt odnoszące się do budynku o określonym przeznaczeniu stosuje się także do każdej części budynku o tym przeznaczeniu (§ 2 ust. 5 rozporządzenia Wt).

Dlatego też MRIT nie widzi konieczności regulowania czy też doprecyzowywania powyższych pojęć.

Na marginesie należy stwierdzić, że nie wskazano w piśmie argumentów, jakie przemawiają za koniecznością uregulowania powyższych kwestii.

Niezależnie od powyższego zaznaczyć należy, że rozważając przyjęcie konkretnych rozwiązań projektowych inwestor może zasięgnąć porady architekta lub inżyniera budownictwa, tj. osoby wykonującej samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 1 ustawy Pb, do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Projektowanie stanowi jedną z działalności polegającej na wykonywaniu samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, czyli obejmującej dokonywanie fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielne rozwiązywanie zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych. Dlatego też, tam gdzie norma prawna nie zawiera precyzyjnych wytycznych, to projektant uwzględniając specyfikę projektowanego obiektu budowlanego w oparciu o wiedzę techniczną oraz posiadane kwalifikacje i doświadczenie zawodowe dokonuje fachowej oceny i proponuje najlepsze w swojej ocenie rozwiązania.

Niemniej jednak, ostatecznej oceny zgodności inwestycji z przepisami prawa dokonuje właściwy miejscowo starosta/prezydent miasta na prawach powiatu, przed wydaniem decyzji lub przyjęciem zgłoszenia. Organ ten ma obowiązek należytego i wyczerpującego

informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Informuje również, że w ramach rozwiązań programowych, których celem jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, państwo angażuje się w pomoc mieszkaniową poprzez wsparcie budowy mieszkań komunalnych (budownictwo gminne) i czynszowych (społeczne inicjatywy mieszkaniowe/towarzystwa budownictwa społecznego), w ramach realizacji dwóch rządowych programów:

1. programu wsparcia budownictwa socjalnego i komunalnego (tzw. BSK), który obejmuje bezzwrotne finansowe wsparcie z budżetu państwa rozwoju budownictwa zaspokajającego potrzeby mieszkaniowe osób o niższych dochodach oraz budownictwa wspomagane.

Program BSK ma na celu w szczególności wsparcie gmin w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych członków lokalnej wspólnoty, zwłaszcza osób w najtrudniejszej sytuacji życiowej. Program jest realizowany na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 304). Sfinansowaniu podlega utworzenie lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, mieszkań chronionych, lokali mieszkalnych na wynajem o ograniczonym czynszu, noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń. Mogą one zostać utworzone na skutek budowy nowego budynku, remontu lub przebudowy budynku niemieszkalnego lub mieszkalnego, albo jego części, zmiany sposobu użytkowania budynku lub jego części czy też zakupu lokalu. Dofinansowanie wynosi aż do 80% kwalifikowanych kosztów przedsięwzięcia.

W ramach tego programu gminy mogą również uzyskać wsparcie w zakupie byłych mieszkań zakładowych (w wysokości 95% wartości lokalu mieszkalnego) oraz wsparcie na remont gminnych pustostanów. Program finansowany jest ze środków Funduszu Dopłat, a operatorem programu jest Bank Gospodarstwa Krajowego,

2. programu popierania budownictwa mieszkaniowego (tzw. SBC), który obejmuje preferencyjne finansowanie zwrotne budowy mieszkań na wynajem o limitowanym czynszu, adresowanych do osób o umiarkowanych dochodach.

Program SBC ma na celu zwiększenie liczby mieszkań o limitowanym czynszu dla osób o dochodach uniemożliwiających ubieganie się o lokal komunalny, a zarazem zbyt niskich, by samodzielnie zaspokoić potrzeby mieszkaniowe na rynku prywatnym. Program jest realizowany na podstawie ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz.U. z 2024 r. poz. 527). Preferencyjny kredyt (do 80% kosztów przedsięwzięcia) jest udzielany społecznym inicjatywom mieszkaniowym (SIM), towarzystwom budownictwa społecznego (TBS), spółkom gminnym oraz spółdzielniom mieszkaniowym na budowę lokali mieszkalnych na wynajem z limitowaną ustawowo stawką czynszu (maksymalnie 5% wartości odtworzeniowej) lub na budowę lokali mieszkalnych, do których ustanowione zostanie spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego. Program realizowany jest przez Bank Gospodarstwa Krajowego z jego środków, z dopłatą do preferencyjnego oprocentowania ze środków Funduszu Dopłat.

W ramach realizacji jednej inwestycji mieszkaniowej można łączyć preferencyjny kredyt z programu SBC ze środkami uzyskanymi przez gminę na mieszkania na wynajem w ramach programu BSK.

18 lipca br. został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów i rekomendowany Radzie Ministrów projekt ustawy o zmianie ustawy o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa oraz niektórych innych ustaw (pozycja w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UA7). Propozycje zmiany przepisów mają na celu systemowe wsparcie osób

oraz rodzin niebędących w stanie samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb mieszkaniowych, poprzez przede wszystkim zwiększenie dostępności mieszkań na wynajem, w tym realizowanych przez samorządy oraz mieszkań socjalnych i komunalnych, a także wsparcie samorządów w remontach pustostanów na cele mieszkaniowe.

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim zagwarantowania środków na kontynuację programów wspierających społeczne budownictwo czynszowe, program BSK i SBC. W ramach projektu proponowane jest podwyższenie w 2024 i 2025 r. maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa na program BSK o dodatkowe prawie 4 mld zł rocznie (obecnie limit roczny wynosi 1 mld zł) oraz ustalenie limitu wydatków na program w kolejnych latach 2026-2030 (stopniowy wzrost wydatków, docelowo w 2030 r. do wysokości 10 mld zł). Faktyczne wydatki budżetu państwa na realizację programu będą ustalane w ramach prac planistycznych nad budżetem, z uwzględnieniem zgłaszanego przez samorządy faktycznego zapotrzebowania oraz możliwości budżetu państwa.

Każda gmina jest odpowiedzialna za tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych obywateli zamieszkujących na jej terenie. Zaś rola państwa w tym zakresie ogranicza się do tworzenia ram prawnych, w ramach których jednostki samorządu terytorialnego mogą odpowiednio kreować kierunki lokalnej polityki mieszkaniowej.

Podstawę prawną do podejmowania przez gminę działań służących powiększeniu zasobu mieszkaniowego gminy, polegających na budowie nowych budynków stanowi uchwalany przez radę gminy wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 poz. 725), dalej: u.o.p.l., rada gminy zobowiązana jest do uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Art. 21 ust. 2 u.o.p.l. określa szczegółowe wymogi odnoszące się do wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Przede wszystkim mówi o tym, że program taki powinien być opracowany na co najmniej pięć kolejnych lat oraz wymienia przykładowo elementy z jakich powinien składać się wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Jednym z elementów wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy jest prognoza dotycząca wielkości oraz stanu technicznego mieszkaniowego zasobu gminy w poszczególnych latach, a także analiza potrzeb oraz plan remontów i modernizacji wynikający ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata (art. 21 ust. 2 pkt 1 i 2 u.o.p.l.). Opracowanie prognozy wielkości zasobu wymaga między innymi określenia, czy istnieje potrzeba budowy nowych lokali i czy będą one w związku z tym budowane oraz w jakiej liczbie. W zakresie potrzeb i planów remontowych program winien określać wysokość wydatków w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, a także wydatki inwestycyjne. Integralną częścią wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy powinny być w szczególności źródła finansowania gospodarki mieszkaniowej w kolejnych latach, między innymi w zakresie budowy nowych budynków (art. 21 ust. 2 pkt 6 u.o.p.l.). Pominięcie przez radę gminy któregokolwiek z wymienionych elementów programu skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i może skutkować uchYLENIEM przez wojewodę.

Podkreślić należy, że ustawodawca przyznał gminie samodzielność w gospodarowaniu mieniem komunalnym - co znajduje wyraz w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609, z późn. zm), dalej: u.s.g. - uznając, iż zadania z zakresu gospodarki mieszkaniowej gmina wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Przepis ten koresponduje z art. 16 ust. 2 Konstytucji RP

gwarantującym samodzielność samorządów gminnych oraz z art. 165 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej. Zapewnianie gminom ochrony sądowej przy samodzielnym wykonywaniu zadań wynika także z przepisu art. 2 ust. 3 u.s.g. Konsekwencją tego jest brak uprawnień dla organów administracji rządowej do ingerowania w sposób gospodarowania mieniem przez gminę.

Natomiast wspólnota mieszkaniowa – przez którą w świetle art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), dalej: u.w.l., należy rozumieć ogół właścicieli (np. spółdzielnia mieszkaniowa i osoby fizyczne) – jest uprawniona do podejmowania wszelkich decyzji odnoszących się do nieruchomości wspólnej. Wspólnoty są samodzielnym podmiotem prawa (jednostką organizacyjną wyposażoną w zdolność prawną) i prawo podejmowania decyzji związanych z zarządzaniem nieruchomością wspólną przysługuje wyłącznie właścicielom.

Zgodnie z art. 22 ust. 3 pkt 5 u.w.l. do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, które wymagają zgody właścicieli lokali wyrażonej w uchwale, należy udzielenie zgody na nadbudowę lub przebudowę nieruchomości wspólnej, na ustanowienie odrębnej własności lokalu powstałego w następstwie nadbudowy lub przebudowy i rozporządzenie tym lokalem oraz na zmianę wysokości udziałów w następstwie powstania odrębnej własności lokalu nadbudowanego lub przebudowanego.

Oznacza to, iż uchwałą podjętą w trybie art. 23 ust. 2 u.w.l., czyli większością głosów właścicieli lokali liczoną według wielkości udziałów w nieruchomości wspólnej (zapisanych w aktach notarialnych), może zostać podjęta zarówno decyzja o zgodzie na przebudowę nieruchomości wspólnej, jak i następnie ustanowienie odrębnej własności lokalu i rozporządzenie nią, a w konsekwencji także zgoda na zmianę wysokości udziałów w nieruchomości wspólnej.

Natomiast art. 22 ust. 2 u.w.l. precyzuje, że do podjęcia przez zarząd czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu potrzebna jest nie tylko uchwała właścicieli lokali wyrażająca zgodę na dokonanie tej czynności, ale również uchwała (ta sama bądź inna) udzielająca zarządowi pełnomocnictwa do zawierania umów stanowiących czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu w formie prawem przewidzianej. Zwrot „w formie prawem przewidzianej” nawiązuje do art. 99 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061), w myśl którego jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie.

Tym samym jeśli czynność przekraczająca zarząd zwykły ma być wykonana w formie aktu notarialnego, to również i uchwała właścicieli udzielająca pełnomocnictwa zarządowi do wykonania takiej czynności powinna być podjęta z zachowaniem formy aktu notarialnego.

Stosownie do art. 21 ust. 3 u.w.l. zarząd na podstawie pełnomocnictwa, o którym stanowi art. 22 ust. 2 u.w.l., składa oświadczenia w celu wykonania uchwał w sprawach wymienionych m.in. w art. 22 ust. 3 pkt 5, ze skutkiem w stosunku do właścicieli wszystkich lokali. Wystarczy, że na zebraniu właściciele lokali podejmą w tych sprawach uchwałę i udzielą zarządowi pełnomocnictwa do jej wykonania, by zarząd samodzielnie, reprezentując całą wspólnotę, złożył odpowiednie oświadczenie w celu jej wykonania, ze skutkiem do wszystkich właścicieli.

Natomiast w zakresie spółdzielni mieszkaniowych wskazują, że zgodnie z przepisem art. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz.U. z 2024 r. poz. 558) celem spółdzielni mieszkaniowej, zwanej dalej "spółdzielnią", jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych

i innych potrzeb członków oraz ich rodzin, przez dostarczanie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także lokali o innym przeznaczeniu. Spółdzielnie mieszkaniowe działają w oparciu o własny statut oraz w ramach przepisów prawa. Są podmiotem samodzielnym i samodzielnie prowadzą swoje sprawy.

W odniesieniu zatem do postulatu realizowania polityki mieszkaniowej przez gminy, wspólnoty mieszkaniowe czy spółdzielnie mieszkaniowe należy wyraźnie wskazać, że polityka mieszkaniowa tych podmiotów jest prowadzona przez nie samodzielnie, w związku z czym nie ma możliwości – ani prawnej, ani faktycznej – aby wymóc na nich dokonywanie nowych inwestycji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach: „Sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.”

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku
Anna Szydłowska
zastępca dyrektora departamentu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Sprawę prowadzi: Departament Mieszkalnictwa

E-mail: sekretariatDM@mrit.gov.pl

Informacja na temat przetwarzania danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologie

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP. Wykonującym obowiązki Administratora jest Dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - a) organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - b) Inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - a. prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - b. prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;

- c. prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.